

: _____
: 27.06.2014.

-

(65.)

I –

1. , : _____ () _____
2. , :

3. : _____

4. : _____
: 03.11.2009.
_____, / :

II -

1. :
03.11.2014.
2. : 14.05.2014. , « _____ »
3. : _____

III –

1. : _____
_____, 15.05.2014.
2. :

- 1) _____
- 2) _____

/ 05/4-02 . 905/1- IV/1
26.06.2014.

55. 65. (« .
», . 76/05, 97/08, 44/10 93/12) 238. 2. 3.
, III
, 26.06.2014. , ,

1
1
1
1
1
1
1

Izbornom ve u Filozofskog fakulteta Univerzitet u Beogradu

Odlukom Izbornog ve a Filozofskog fakulteta od 15. 05. 2014. godine izabrani smo u komisiju za pripremu referata o kandidatima za izbor u zvanje redovnog profesora za užu nau nu oblast Sociologija na Odeljenju za sociologiju FF, sa punim radnim vremenom na neodre eno vreme. Na osnovu analize konkursnog materijala Komisija podnosi Ve u slede i

I Z V E Š T A J

Na konkurs za redovnog profesora za užu nau nu oblast sociologija, objavljen u oglasnim novinama „Poslovi“ od 14. 05. 2014. godine, prijavio se jedan kandidat: dr Mina Petrovi , vanredni profesor na Odeljenju za sociologiju Filozofskog fakulteta u Beogradu. Analiziraju i dokumentaciju koju je kandidatkinja uredno priložila, Komisija je utvrdila slede e.

Dr Mina Petrovi je, uz prijavu na konkurs, podnela slede e osnovne dokumente: biografiju, bibliografiju, relevantne novije radove, kao i dokumentaciju druge vrste.

Dr Petrovi je ro ena 1959. godine u Beogradu gde je završila osnovnu školu i gimnaziju. Diplomirala je na Filozofskom fakultetu u Beogradu 1986, sa prose nom ocenom 9,8 i diplomskim radom iz urbane sociologije nagra enim oktobarskom nagradom grada Beograda 1987, magistrirala je na istom fakultetu, a njen magistarski rad je kao najbolji nagra en iz fonda Vesna Saji i 1993. Godine 2003. odbranila je doktorsku disertaciju sa temom „Stambeno pitanje u postsocijalisti koj transformaciji jugoslovenskog društva – sociološko istraživanje na primeru Beograda“.

Bila je saradnica na projektima Instituta za arhitekturu i urbanizam Srbije od 1986 – 1988.

Od 1988 – 1997. radila je kao istraživa saradnik u Centru za demografska istraživanja Instituta za društvena istraživanja u Beogradu. Nakon toga, od 1997 – 2003. bila je asistent na Odeljenju za sociologiju Filozofski fakultet u Beogradu - široka oblast sociologije grada. Od 2003 – 2009. radila je kao docent na Filozofskom fakultetu u Beogradu (reizabrana 03. 07. 2008) kada je na osnovnim studijama držala kurseve iz Sociologije naselja – sociologija grada (obavezni), Globalizacija i postmoderni grad (modularni), Socijalna i rezidencijalna segregacija (izborni), Razvijanje projekta u sociološkom istraživanju (izborni), a na master studijama kurs Globalizacija i postmoderni grad, i na doktorskim studijama - Sociologija naselja.

Od 2009 – 2012 godine vršila je dužnost upravnice Instituta za sociološka istraživanja FF UB, a od oktobra 2011. je gostuju i profesor na Arhitektonskom fakultetu UB na osnovnim, master i doktorskim studijama.

Od novembra 2009. godine dr Mina Petrovi je vanredni profesor na Filozofskom fakultetu u Beogradu – Odeljenje za sociologiju gde na osnovnim studijama drži kurseve iz Sociologije naselja – sociologija grada (obavezni), Potroša ko društvo i urbani stilovi života i Sociologija okruženja (modularni); na master studijama kurs Glokalizacija – brendiranje gradova i regiona; dok na doktorskim studijama drži kurs: Društvo i prostor – reskalanje mo i.

Što se ti e brojnih studijskih boravaka i stipendija izdvoji emo nekoliko skorašnjih. Dr Petrovi je bila na London School of Economics and Politics u trajanju od tri meseca 2003, 2004 i 2006, i od po mesec dana 2009. i 2011. (Visiting Fellows 2002/2003 LSE/OSIFCO Chevening Faculty Fellowship Program). Stipendiju je koristila u cilju razvijanja kurseva posve enih savremenim problemima sociologije grada, prostora i lokalnog razvoja u kontekstu globalizacije. Godine 2007. držala je predavanje po pozivu na master programu Univerziteta Salento u Le u („Cooperazione internazionale, dirriti umani e peace keeping nell’area mediterranea“ – Insegnamenti di Sociologia del mutamento

sociale nei Balkani), juni 10 -17. Od 2006 – 2007. bila je gostuju i istraživa na CEU u Budimpešti, stipendija na projektu održivih urbanih susedstava, itd.

Dr Petrovi je mentorka izrade šest prijavljenih tema doktorskih disertacija na doktorskim studijama sociologije Filozofskog fakulteta UB. Pored toga, ona je članica komisije za ocenu teme i ocenu doktorskih disertacija na Arhitektonskom fakultetu UB u četiri slučaja. Na Filozofskom fakultetu u Beogradu bila je mentorka četiri master rada, jednog magistarskog rada i preko 40 odbranih diplomskih i završnih radova.

Prilikom studentskih evaluacija njenog pedagoškog rada dr Petrovi je redovno dobijala visoke ocene.

Kad je reč o naučno-istraživačkom radu i radu na aplikativnim projektima, u periodu od 1986 - 2011. godine, dr Petrovi je učestvovala kao rukovodilac i istraživač, ili kao istraživač i koordinator ili član ekspertske grupe za urbanu, stambenu i socioekološku problematiku u 28 projekata međunarodnog, regionalnog, nacionalnog i gradskog karaktera. Navešemo samo nekoliko poslednjih projekata: „Izazovi nove društvene integracije: koncepti i akteri“ ISI FF u Beogradu – Ministarstvo za prosvetu, nauku i tehnološki razvoj RS, „Karakteristike teritorijalnog kapitala u Srbiji: strukturni i delatni potencijal lokalnog razvoja“, „Beskućništvo u Srbiji“, Housing Centar (projekat finansiran iz EU istraživačkih fondova), „Public participation in environmental decision making: the case of Pančevo and Bor, University of Friburg“, „Socijalna isključenost u ruralnim oblastima Srbije“, SeCons, UNDP, itd.

Dr Petrovi je član redakcije časopisa *Stanovništvo* od 2007. godine, a od 2004 -2007 bila je glavna i odgovorna urednica časopisa *Sociologija*. Bila je glavna urednica tematskog broja časopisa *Sociologija – Sociologija okruženja*, 2012. godine. Priredila je sa Jelisavetom Vukelić zbornik radova *Zaštita životne sredine u Pančevu i Boru: izazovi participativnog pristupa upravljanju okruženjem*, ISI FF, Beograd, 2013. Pored toga, dr Petrovi je priredila zbornik radova *Glokalnost transformacijskih procesa u Srbiji*, ISI FF, Beograd, 2012. godine, kao i zbornik radova *Izazovi održivog razvoja*, ISI FF, Beograd, 2013.

Član je Evropske mreže za proučavanje stanovanja, članica Udruženja sociologa Srbije i Crne Gore i njegova potpredsednica od 2007 – 2009, članica Srpskog sociološkog društva, članica njegovog predsedništva od 2013. i urednica Sociološkog kluba SSD. Članica je redakcije časopisa *Stanovništvo* od 2009. Bila je predsednica programskog odbora naučne konferencije: „Društvo i zaštita životne sredine“, održane na ISI FF UB, 17-18 juna 2011. i članica organizacionog odbora konferencije „Political Attitudes and Mentalities, ECPAM'2012, University of Bucharest, 3-5 September, 2012., kao i predsednica programskog odbora naučne konferencije „Strukturni i delatni potencijal lokalnog razvoja“ održane na ISI FF UB, 13-14 decembra 2013.

Dr Petrovi govori, piše i govori engleski, a govori francuski jezik.

Bibliografija dr. Petrovi je obimna i raznovrsna. Ona je do sada objavila sedam monografija: 1. *Svakodnevni život u gradu i roditeljstvo*, Institut društvenih nauka, Beograd, str. 1-267; 2. *Iskustva populacione politike u svetu*, Beograd: Institut društvenih nauka (koautorstvo sa Mirjanom Rašević), str. 1-171; 3. *Sociologija stanovanja – Stambena politika: izazovi i mogući nastupi*, ISI FF u Beogradu, str. 1 – 246; 4. *Urbana sociologija* (koautorstvo sa S. Vujovićem), Beograd, ZUNS (hrestomatija sa uvodnom studijom – biblioteka Societas), str. 1 – 443; 5. *Transformacija gradova: ka depolitizaciji urbanog pitanja*, ISI FF u Beogradu, str. 1 – 334; 6. *Socijalna isključenost u ruralnim oblastima Srbije*, UNDP, str. 1 – 120. (koautorka); 7. *Društvo i gradovi: izmeđ u lokalnog i globalnog*, ISI FF Univerziteta u Beogradu i njegova štampa, str. 1 – 242.

U naučnim časopisima dr Petrovi je, od 1986. do danas, kao autorka i koautorka, objavila 34 članka. U istom periodu je objavila 29 poglavlja u monografijama. Isto tako, objavila je u časopisima, zbornicima radova ili u izvodu 30 radova u vezi sa svojim učestvovanjem u radu naučnih skupova.

Najznačajniji rad dr Petrovi od 2009. godine kada je izabrana za vanrednog profesora jeste knjiga „*Društvo i gradovi – izmeđ u lokalnog i globalnog*“ čiji je predmet: niz tenzija; lokalno – globalno, endogeno – egzogeno, rast – razvoj, saradnja – konkurencija, koje generišu novi koncept razvoja i upravljanja gradovima.

U uvodnom poglavlju knjige autorka iznosi osnovne postavke regulacione teorije, kao najopštijeg konceptualnog okvira tema i problema kojima se ova monografija bavi. Drugim rečima, analizira se teritorijalnost društva i reskaliranje moći – izmeđ u lokalnog i globalnog.

U drugom poglavlju su promene u poziciji gradova i regiona predstavljene kroz tri dominantna gledišta: a) makroaspekt – kritika neoliberalizma; b) prevazilaženje dihotomije lokalno – globalno, i c) pojam teritorijalnog kapitala.

U trećem poglavlju u središtu pažnje je prostorna politika EU koja afirmiše koncept lokalno zasnovanog razvoja, sa ciljem postizanja veće teritorijalne kohezije i ublažavanje socio-prostornih, odnosno regionalnih dispariteta.

etvrto poglavlje je posvećeno analizi reteritorijalizacije i stanju teritorijalnog kapitala društva u Srbiji tokom postsocijalističkog perioda, na osnovu sekundarnih izvora.

Peto poglavlje (od 86. do 202. strane) ima centralni značaj u knjizi i posvećeno je studijama slušajajući grad srednje veličine u Srbiji – Kragujevac, Šapca, Užica i Novog Pazara. Šteta je što, iz finansijskih razloga, uzorak gradova srednje veličine nije bio veći. U istraživanju su primenjena dva metodološka postupka, anketa (građani) i intervjui (ostali akteri), koji su nalazi izloženi uporedo po najvažnijim dimenzijama, a sintezno interpretirani na kraju ovog poglavlja. U konceptualnom smislu istraživanje je fokusirano na: a) grad kao življeni prostor i specifični habitus; b) upravljanje gradom kao specifičnim poljem teritorijalnog kapitala, i c) na identitet mesta i teritorijalni identitet. Kada je reč o analizi rezultata u središtu pažnje su: a) identitet mesta – prepoznatljivost grada: profilacija razvojnih potencijala; b) prepreke i podsticaji razvoja: meke vs. tvrde dimenzije, endogeni vs. egzogeni akteri; d) vezanost za mesto: gradovi i regioni; c) iskustvo na projektima: multiskalarni i multisektorski odnosi.

Jedna od posebnih vrednosti knjige o kojoj je reč jeste znala ko koristi akterskog pristupa (političari, privrednici, stručnjaci i građani) u analizi vrlo složene i interesno podeljene situacije globalnosti.

Možemo reći da je u periodu savremene globalizacije, proces globalizacije Srbije ponovo afirmisao ideju lokalno zasnovanog razvoja. Razumevanje endogenih potencijala kao specifičnih razvojni resurs bio je, kao što je navedeno, predmet studije slušajajući u Kragujevcu, Šapcu, Užicu i Novom Pazaru. Kombinacijom nalaza ankete i intervjua i drugih istraživačkih postupaka oslikane su sličnosti i razlike između u ovih gradova, kao i hijerarhijska pozicija svakog od njih ponaosob, u profilisanju razvojnog identiteta i u preprekama realizacije sagledanih potencijala. Ilustracije odnosno upečatljivosti radi izneme nekoliko iskaza intervjuisanih aktera.

(...) Ono što je realno jeste da je Kragujevac danas perspektivniji od Niša i da je, zahvaljujući i Fiat-u i drugim firmama i svom geostrateškom položaju, ja bi' rekao u Srbiji, možda veći i grad, (...) da bude južno od Beograda, eto glavni grad ove naše Srbije preostale (KG 7).

Šabac ima tradiciju da bude nosilac svih nekih progresivnih ideja koje su dolazile iz Evrope (ŠA 5); Pa opet smo tu negde blizu kad je u pitanju EU, Šabac će biti opet među prvima iskustveno (ŠA 10); (...) e biti pandan jednom, ajde' da ne kažem Beogradu, ali sigurno Novom Sadu (ŠA 7).

Užice je bilo centar ne samo dela u Srbiji, nego je bio centar isto ne Bosne, severne Crne Gore (...) tako da je to sputalo taj deo preduzetničkog, onog što je bilo nekad u Zlatiborskom okrugu (UE 2); Sad je to na neki način sve određeno da ti centri funkcionišu nešto u Kraljevu, nešto u Kragujevcu. Znači iseljeno je iz Užica, to ostavlja jedan gorak ukus ((UE 2).

Znači, ko god hoće da dođe ovde, treba mu da se klamusa pet sati od Beograda do NP (NP 3); (...) Otežan problem na granici sa Crnom Gorom, ne funkcioniše prevoz ovde na Rožaje, već mora da ide preko Prijepolja. Znači mi smo trgovački grad koji jeablokirana granicama u ovom novom vremenu (NP 12).

Na kraju svoje monografije Dr Petrović je formulisala nekoliko sintetskih nalaza koji se odnose na profilisanje razlika proučavanih gradova po pitanju redefinisanih njihovih razvojnih mogućnosti i identiteta u periodu postsocijalističke transformacije.

S obzirom na stepen ispoljenog optimizma i samopouzdanja u ova se distinkcija između u Kragujevcu i Šapcu, koji građani vide svoj grad među dobitnicima tranzicije u Srbiji, i Užicu i Novom Pazaru, sa suprotnom ocenom. Kragujevac i Šabac povezuje i značajna tradicija gradova u razvoju moderne srpske države, a samim tim i u razvoju mnogih delatnosti i gradskih institucija, što je decido istaknuto i doprinosi ispoljenom samopouzdanju. Međutim, između u Kragujevcu i Šapcu ima i razlika. Kragujevac se dolaskom Fijata, uz značajnu podršku države, profilise kao grad lokalizovanog razvoja, koji se manje oslanja na svoje neposredno okruženje, mimo uticaja koji na njega ima dolazak Fijata. Po snalazljivosti lokalnih lidera u političkom balansiranju sa nosiocima vlasti na republičkom nivou, Kragujevac se pokazuje kao najuspešniji, kako u percepciji svojih sugrađana, tako i ispitanika iz ostalih gradova.

Isto tako, Šabac je ocenjen kao uspešan grad, ali kao grad koji najviše inklinira kreativnoj upotrebi svog teritorijalnog kapitala, kako veći koristi enih resursa (industrijska osnova) tako i vizijom reaktiviranja u sferi turizma, usluga, prerade poljoprivrednih proizvoda, sa naglaskom na lokalno ukorenjeno preduzetništvo i inovativnu afirmaciju tradicije.

Užice je grad u kome se najviše isti u tranzicijski gubici, od efekata reteritorijalizacije, koji prostorno periferijalizuju grad i administrativno ga provincijalizuju, do gubitka identiteta industrijskog grada, i značajnog lutanja u redefinisaju novog, po osnovu lokalnih resursa. S druge strane, kao i u Kragujevcu i u Šapcu ozbiljnost saobraćajne nepovezanosti u nekim iskazima dobija obeležja prostornog redukcionizma. U oba grada nisu povoljne ocene preduzetničkih kapaciteta, što se tumači dugogodišnjom navikom stanovništva na rad u velikim državnim preduzećima. Užice beleži i najlošiju

ocenu grana u pogledu vitalnosti, i ve i postotak grana koji planiraju odlazak iz grada, sli no kao i u Novom Pazaru.

Novi Pazar je ocenjen kao najmanje uspešan, zbog loše političke konjunktura (nemotivisanosti ili nesposobnosti lokalnih lidera u komunikaciji ili pribavljanju resursa sa centralnog nivoa) i neadekvatne politike države (u procesu privatizacije, te distribucije sredstava za ravnomerni regionalni razvoj), što dodatno pogoršava negativne efekte reteritorijalizacije. U širem identitetskom smislu Novi Pazar ima manje lutanja nego Užice. Ispitanici ukazuju na tradiciju trgovine i preduzetničke inklinacije stanovništva, te kontinuiteta proizvodnih usmerenja (tekstil, obuća, nameštaj), uprkos tome što su državne fabrike u ovim delatnostima potpuno propale.

Jedan od ključnih zaključaka u monografiji jeste da se razlike među gradovima utemeljuju na „tvrdim“ faktorima: infrastrukturna opremljenost; spoljašnjim sistemskim promenama: privatizacija, reteritorijalizacija – periferijalizacija; odnosno reaktivnom pristupu: manjoj ili većoj uspešnosti snalaženja u partokratskom modelu upravljanja društvom i državom. Posledi no, ispitanici iz svih gradova vide Kragujevac kao najuspešniji grad, i pored kritika države da favorizuje strani kapital.

Autorka izvodi uopšteni zaključak da se model lokalno zasnovanog razvoja prihvata na prili no apstraktnom nivou, bez principijelnih zamerki, a da se kritike svode na nemogućnost njegove primene u postojećim sistemskim (društvenim) okolnostima. Ova činjenica lokalne aktere stavlja u prili no „pasivnu“ poziciju, koju oni prihvataju. Značajna manjkavost u implementaciji projekata, međutim, tiče se neuključivanja grana, što bitno limitira potencijale željenih promena, jer grani u formalnom smislu, biraju aktere koji najdirektnije odlučuju o promenama. Neuključivanje grana je, međutim, zapostavljen aspekt kritike i od samih sagovornika. Imaju i u vidu ozbiljnost (sistemskih) prepreka na koje su ukazali intervjuisani akteri, retki među njima koji pominju grane ukazuju da oni „moraju da se angažuju, da se osveste, informišu“ (UE 10), jer bi „trebalo da shvate da su oni vlasnici ovog grada“ (NP 4).

Kao članovi Komisije možemo zaključiti da je Dr Petrović knjigom *Društvo i gradovi – izme u lokalnog i globalnog* pokazala solidno poznavanje glavnih teorijskih trendova u proučavanju savremenog globalizma, ispoljavaju i pritom samostalnost tj. kritičnost u odnosu na neka stanovišta. Monografija je pisana na osnovu oko 300 relevantnih bibliografskih jedinica, pretežno na engleskom jeziku, koje obuhvataju različite naučne oblasti: sociologiju, ekonomiju, geografiju, prostorno planiranje, urbanizam, itd. U metodološkom smislu istraživanje je korektno, i za naše prilike, inovativno izvedeno u smislu uspešnog kombinovanja kvantitativne i kvalitativne metode. Osnovna vrednost proučavanja dr Petrović sastoji se u tome što je reč o pionirskom sociološkom istraživanju ovog tipa u Srbiji, što mu daje eksplorativni karakter. Monografija, dakle, predstavlja originalno istraživanje koje može doprineti unapređenju teritorijalnog kapitala proučanih gradova i regiona u naučnom i u praktičnom smislu.

A sada ćemo u našem izveštaju izdvojiti četiri najnovija rada iz pera dr Petrović koji valjano predstavljaju njene istraživačke napore i postignuća. Napredno prikazati dva rada sa SCI liste.

Prvo, reč je o radu koautorki Smiljke Tomanović i Mine Petrović „Children’s and parents’ perspectives on risks and safety in tree Belgrade neighbourhoods“, objavljenom u časopisu *Children’s geographies*, Volume 8, Number 2, May 2010.

U kontekstu turbulentne transformacije srpskog društva u postsocijalističkom periodu, u ovom radu se proučava percepcija rizika i bezbednosti u neposrednom susedstvu iz ugla dece i njihovih roditelja. Analiza se zasniva na rezultatima anketnog istraživanja malog obima na uzorku dece – učenika (pristupljeno preko škola) starih 13 – 14 godina (N – 49) i njihovih roditelja, kao i na podacima 8 grupnih intervjua sa učenicima (ukupno 48 učenika iz uzorka, koji su se dobrovoljno prijavili). Istraživanje je sprovedeno 2003-04 godine u tri različita tipa susedstva, jer se u radu proverava pretpostavka da su lokacija, sadržaji i način oblikovanja susedstva bitan neposredni okvir razvoja osećaja pripadnosti i bezbednosti, te da bitno utiču na vremenske i socijalne obrasce upotrebe prostora od strane dece, kao i da se u ovom pogledu suburbane lokacije smatraju povoljnijim jer, kao pretežno rezidencijalne oblasti, u većoj meri sadrže prostore koncipirane za decu. Zbog toga su uzorkom obuhvaćena susedstva na dve lokacije van centra grada različitog tipa stanovanja (mešovitog sa značajnim udelom individualnog stanovanja, odnosno velika naselja kolektivnog stanovanja) i jedno susedstvo u najužoj centralnoj zoni grada.

Uspešno izvedenom analizom se utvrdilo da glavna razlika između percepcije dece i roditelja ishodi iz činjenice da u percepciji roditelja dominiraju opšti rizici u društvu (kriminal, narkomanija), a da deca svoje procene zasnivaju na poznavanju konkretnih rizika i rizika u prostoru u susedstvu. Imaju i u vidu brutalizaciju društva u Srbiji, nivo okupiranosti rizikom među roditeljima je visok, ali ne u meri u kojoj bi se to moglo očekivati. Zbog niskog poverenja u institucije, oni se u strategijama kontrole percipiranih rizika dominantno oslanjaju na socijalne mreže unutar susedstva, a te strategije su u odnosu na decu više instruktivne nego restriktivne, što deci ostavlja značajan prostor za samostalnost u upotrebi

prostora. Razlike prostorne karakteristike susedstva potvrđuju se kao relevantna kontekstualna varijabla. Nasuprot iskustvu na Zapadu, deca i roditelji u centralnoj gradskoj zoni svoje susedstvo vide sa najmanje rizika. To se povezuje sa veim nivoom razvijenosti sadržaja i kontrole prostora (generalno, pa i za decu), nasuprot neopremljenim, neodržanim i nedovoljno osvetljenim prostorima druga dva susedstva, gde se prvobitna koncepcija prostora prilagođenih i namenjenih deci ne potvrđuje na nivou življenog prostora, ni u percepciji dece ni u percepciji roditelja.

Drugi rad pod naslovom „The Belgrade Wall: the proliferation of gated housing in the Serbian capital after socialism“ ije su koautorke Sonia Hirt i Mina Petrovi objavljen je u časopisu *International Journal of Urban and Regional Research*, Volume 35, Number 4, 2011.

U ovom radu se raspravlja o fenomenu ogradenog stanovanja ili zatvorenih susedstava (stambenih zajednica) kao o savremenom globalnom urbanom fenomenu, koji je povezan sa procesima privatizacije gradskog prostora, opadanja kvaliteta javnih servisa i bezbednosti (ekologija straha), porasta socioprostornih nejednakosti i značajna rezidencijalnog prostora kao oblika simbola kapitala. Posebna pažnja posvećena je širenju fenomena ogradenog stanovanja u postsocijalističkom kontekstu i njegovim specifičnostima, kako u prostornoj tako i u socijalnoj (simboličkoj) dimenziji. U radu se ovaj globalni fenomen posmatra i iz lokalnog konteksta, odnosno ukazuje se na specifičnosti ovog fenomena u Beogradu, uvažavajući i tradiciju individualnog stanovanja, kao i posebnost iskustva u stanovanju tokom socijalizma i u postsocijalističkom periodu. Analiza se bazira na rezultatima kvalitativnog istraživanja sprovedenog u Beogradu od 2007 – 2009., na tri tipa lokacija ogradenog stanovanja (presocijalistička suburbija i elitna rezidencijalna oblast pretežno individualnog stanovanja tokom socijalizma i nakon njega – Dedinje, Senjak; naselja koja su nastala tokom socijalizma i konvertovana u ogradenostanovanje nakon privatizacije stanovanja – Bežanijska kosa; zona individualnog ogradenog stanovanja nastala u postsocijalističkom periodu – Padina, Višnjička banja, banovo Brdo, Pregrevica). Pritom, intervjuisani su stanovnici vlasnici objekata, s jedne, i urbani planeri, s druge strane. U razgovoru sa vlasnicima objekata uočena je njihova potreba za isticanjem privatnog vlasništva i teritorijalnosti (pripadanja, ukorenjenosti), koje su bile potiskivane tokom socijalizma, i to u znatno većoj meri nego potreba za bezbednošću. Da li u prostornoj i u socijalnoj dimenziji ogradenostanovanje u Beogradu ima specifična lokalna obeležja potvrdili su i intervjui sa prostornim planerima. Na kraju, u ovom valjanom izvedenom istraživanju ukazano je na moguću evoluciju ovog fenomena ka standardizovanim globalnim obeležjima, sa porastom stranih odnosno velikih investitora (na strani ponude) kao i pripadnika (trans)nacionalne servisne klase (na strani potražnje).

Treći rad dr Petrovi objavljen je u časopisu nacionalnog značaja. Reč je o radu „Zaštita životne sredine na lokalnom nivou: percepcija ključnih aktera“, Teme, časopis za društvene nauke br. 2, Niš, april – jun, 2012.

U ovom radu se uspešno analizira percepcija kvaliteta životne sredine ključnih društvenih aktera na lokalnom nivou i njihova pretpostavljena odgovornost i saradnja na njenoj zaštiti. Analiza se zasniva na podacima anketnog istraživanja sa predstavnicima lokalne samouprave, civilnog društva i građanima u Srbiji. Cilj rada je da ukaže na razlike u stavovima navedenih aktera, polazeći od koncepta odgovornog upravljanja okruženjem i ekološki posvećenih aktera, te pretpostavke da je uspostavljanje međusobne saradnje i partnerskog odnosa između aktera neophodno kako bi se unapredio kvalitet životne sredine. Osnovni nalaz istraživanja, međutim, pokazuje da se posmatrani akteri ne ponašaju kooperativno, te da mikrodinamika njihovog odnosa ne generiše međusobno poverenje.

Četvrti rad dr Mine Petrovi „Perspektive regionalnog razvoja – pogled odozdo“ objavljen je u zborniku sa međunarodnog naučnog skupa *Regionalni razvoj, prostorno planiranje i strateško upravljanje*, Institut za arhitekturu i urbanizam Srbije, Beograd, 2009.

Ovaj rad je imao za cilj da ukaže na specifičnosti pojedinih regionalnih celina Srbije iz perspektive pojedinaca i domaćinstava („pogled odozdo“), njihovog socijalnog položaja i uslova života i rada. U njemu su posebno akcentovani raspoloživi resursi domaćinstava i lokalnih zajednica kao osnov razvoja specifičnih strategija odnosno planova za budućnost u sferi stanovanja, rada, obrazovanja i prostorne pokretljivosti. Na posmatranom analitičkom nivou uspešno je proučena međuzavisnost različitih formi kapitala na individualnom nivou (ekonomski, socijalni, kulturni), i raspoloživih resursa na lokalnom nivou (teritorijalni kapital). Podaci su zasnovani na anketnom istraživanju „*Socioekonomske strategije domaćinstava u Srbiji*“, koje je sprovedeno na reprezentativnom uzorku 2007. godine u organizaciji Instituta za sociološka istraživanja FF u Beogradu.

ZAKLJUČAK

Na osnovu celokupne dokumentacije podnete u prijavi za konkurs, kao i na osnovu našeg izveštaja, Komisija zaključuje sledeće.

Dr Mina Petrović ispunjava sve zakonom predviđene kvalitativne i kvantitativne uslove za izbor u zvanje redovnog profesora. Evidentno je da je dr Mina Petrović od svog izbora u zvanje vanrednog profesora 2009. godine postigla zavidne naučno-istraživačke i pedagoške rezultate u svim relevantnim kategorijama, koji je nedvosmisleno kvalifikuju za unapređenje u više zvanje. Spomenimo tu samo njenu objavljenu knjigu *Društvo i gradovi – izmeđ u lokalnog i globalnog* (2014), više objavljenih radova iz kategorija SCI M21 i M24, učestvovanje na međunarodnim i domaćim konferencijama i okruglim stolovima, rukovođenje i učestvovanje u realizaciji brojnih naučnih projekata, veliki broj mentorstava na svim nivoima nastave, uređivanje i recenziranje zbornika i časopisa, pokretanje više kurseva na različitim nivoima nastave: obaveznih, modularnih i izbornih koje su studenti redovno ocenjivali visokim ocenama, aktivno učestvovanje u radu nacionalnih i međunarodnih socioloških i demografskih asocijacija, itd. Time je dr Mina Petrović doprinela prvenstveno unapređenju razvoja urbane sociologije u Srbiji i svrstala se u red najpoznatijih urbanih sociologa na području bivše Jugoslavije.

Stoga, Komisija predlaže Izbornom veću u Filozofskog fakulteta Univerziteta u Beogradu da prof. dr Minu Petrović izabere u zvanje **redovnog profesora** za užu naučnu oblast Sociologija – težište istraživanja Sociologija grada, na Odeljenju za sociologiju, sa punim radnim vremenom, na neodređeno vreme.

Beograd, 06. 06. 2014.

Članovi Komisije:

Prof. dr Sreten Vujović

Prof. dr Mladen Lazić

Prof dr Ljubinko Pušić

o :
: 1
: 1
:
1.

II -

1.

1) -

- , : ()
- : 3.7.1959.,
- :
- / :
- ,

2) -

- :
- :
- : , 1986.
- :
- : , 1993.
- , :
- :
- : 2003
- :
- , :
- :
- : 1997-2003; 2003-
2009; 2009-2014.

2.

3)

:	:	:	
		,	
	/	/	/
1			2
11	3	1	1
9	2	2	
4	5		
2	4		
6	4		
(),	2	3	
(),	5+13	1+8	6
,			1+2
		,	
	/	/	/
,			
(, ,)			

: 1. SCI, SSCI AHCI ;
2.

1. 2.

(2011) *The Belgrade wall: „The proliferation of gated housing in the Serbian capital after socialism“*, International Journal of Urban and regional Research Vol 35, No 4: 753-777 (koautor sa Hirt, S) **SCI M21**

(2010) „Children's and parents' perspectives on risks and safety in three Belgrade neighborhoods“, *Children's Geographies*, Vol. 8. No.2, 141-156 (koautor sa Tomanovi , S) **SCI M21**

3.

4) -

,

1. 2008. .

7 ((21, 24, 52...)

,

.

,

.

5) -

-

.

,

,

2009. - (), ();

:

-

6) -

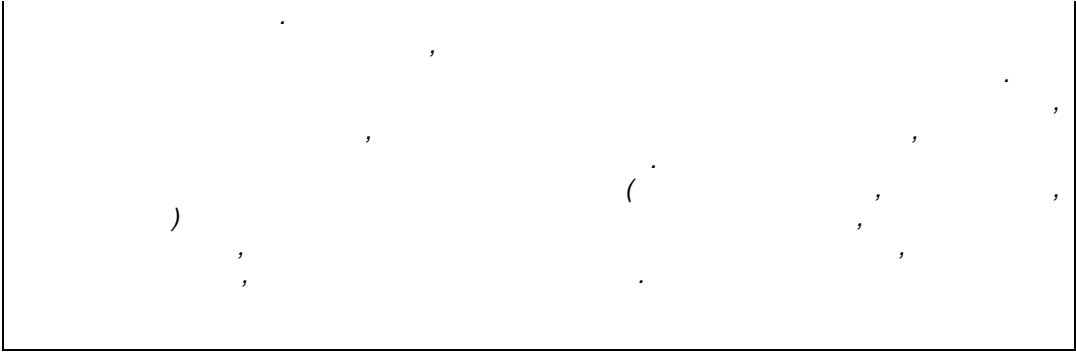
.

,

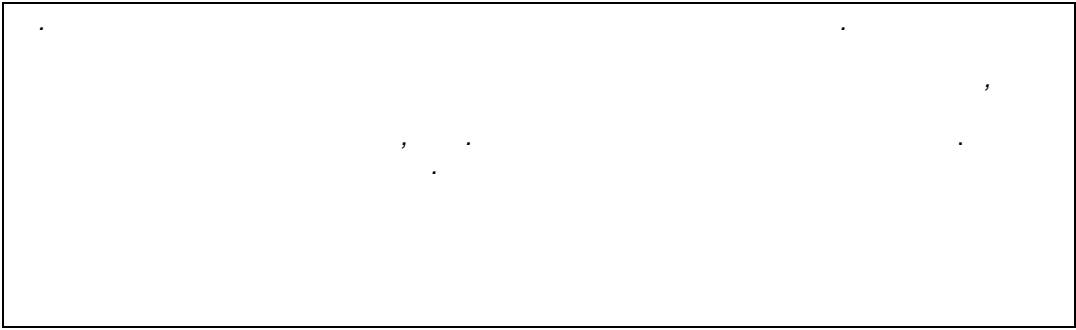
,

,

,

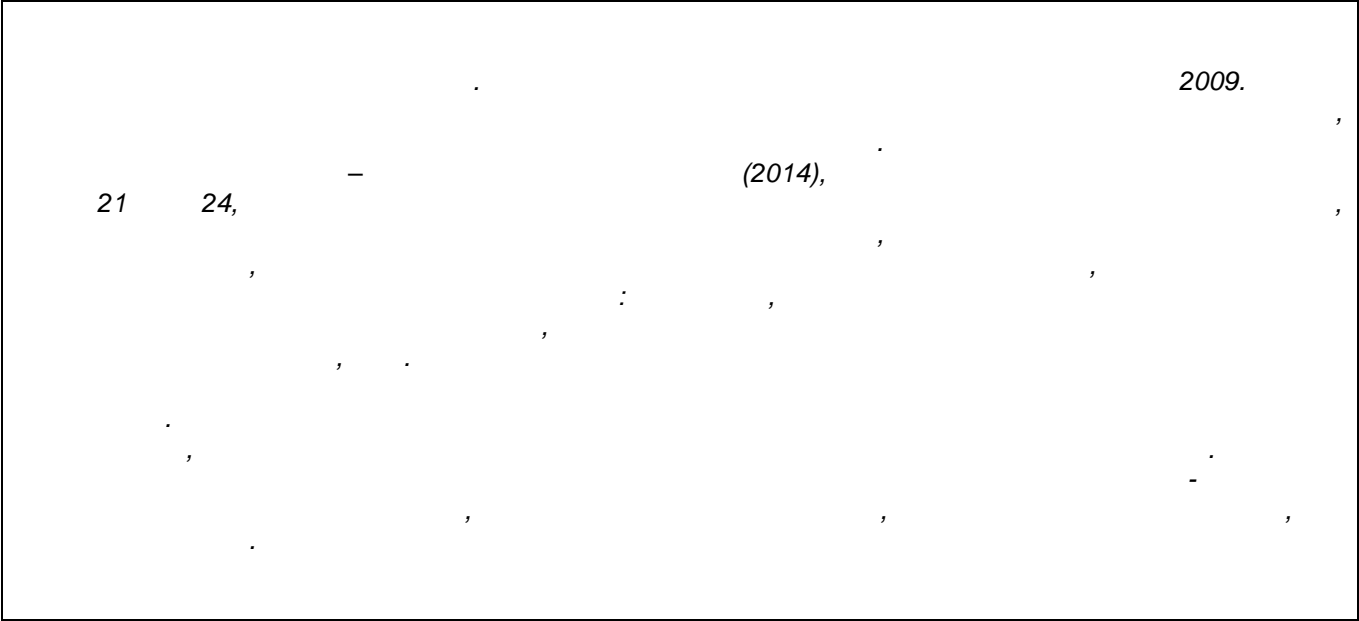
7) -

_____ :

2.

III -

:_ , 06. 06. 2014.

6. _____

1.	/	(2014) : a . , . 1-242.
2.	SCI, AHCI, ERIH ,	(2011) The Belgrade wall: The proliferation of gated housing in the Serbian capital after socialism, <i>International Journal of Urban and regional Research</i> Vol 35, No 4: 753-777 (, .) SCI M21 (2010) “Children’s and parents’ perspectives on risks and safety in three Belgrade neighborhoods”, <i>Children’s Geographies</i> , Vol. 8. No.2, 141 — 156. (To , .) SCI M21
	SCI , SSCI, AHCI, ERIH	
3.		(2014) : , , Vol LVI, No1: 23-40. (2012) : , , Vol. 32. No.2: 525-544. (2012) , , Vol LIV, No1: 87-104. (2011) : , , , Vol 49, No 1: 53-78.
4.		1. Homelessness and Housing Exclusion in Serbia (.), European Research Conference: Access to Housing for Homelessness in Europe, University of York, 21 st September, 2012, : <i>European Journal of Homelessness</i> , Vol 7, No.2, 267-286. 2. Developing of responsible citizens in Serbia : the case

		<p>of ecological citizenship, 1st European Conference on Political Attitudes and Mentalities, ECPAM'2012, University of Bucharest, 3rd to 5th September, Bucharest, u <i>Political attitudes and mentalities : a challenge for the future of political analysis</i>. Vol. 2 No 1: 165-184.</p> <p>3. The transformation of the Governance Regime in Serbia: Public Participation and Environment Decision Making, (J.), RRPP Annual Conference "Social, Political and Economic Change in the Western Balkans"; University of Fribourg, 2011, , o : Gordon, Cl., Kmezi , M. and Opardija, M (eds), <i>Stagnation and Drift in the Western Balkan: The Challenges of Political, Economic and Social Change</i>, Peter Lang, pp. 93-116.</p> <p>4.</p> <p>· — , :</p> <p>, ,</p> <p>, 2012, . : — ,</p> <p>„ , . () —</p> <p>, FF press, .</p> <p>331-353.</p> <p>5.</p> <p>— :</p> <p>, :</p> <p>, , 2009,</p> <p>. : ,</p> <p>: ' , . 111-124.</p>
5.		<p>1.</p> <p>, :</p> <p>,</p> <p>2012. :</p> <p>. () , .</p> <p>183-195.</p> <p>2.</p> <p>, : -</p> <p>—</p> <p>, :</p> <p>. 215-232.</p> <p>3.</p> <p>:</p> <p>, :</p> <p>—</p> <p>, ,</p>

		2009. (. - , .), . 114-132.
6.	/	<p>(2013) (: , (: ,) ,</p> <p>: , . 1-256.</p> <p>(2013) : (, .), (: ,) ,</p> <p>: , . 1-203. ()</p> <p>(2012) (e , .), : , . 1-231.</p> <p>(2012) – , Vol LIV, No1.</p>
7.	,	<p>1. 2009</p> <p>2. , 2013,</p> <p>3. :,, “, , 17-18 2011.</p> <p>4. „Political Attitudes and Mentalities, ECPAM’2012, University of Bucharest, 3rd to 5th September, 2012.</p> <p>5. “ “, , 13-14 2013.</p>